

[Udenrigsministeren]

handlingen direkte i FN-regi om udarbejdelse af en langsigtet global strategi for miljø og udvikling, og denne strategi, det såkaldte miljøperspektiv, lå klar i 1987, nogle få måneder efter, at Brundtland-kommissionen havde lagt sidste hånd på sin rapport.

Det skyldes et nordisk initiativ, at det lykkedes at få den 30 lande store forhandlingsgruppe i UNEP-regi til at udarbejde en strategi, der i meget stor udstrækning bygger på indholdet af Brundtland-rapporten, og derfor står vi i dag i den situation, at vi har to tekster: Brundtland-rapporten, udarbejdet af 22 statsmænd og eksperter, der på nær formand og næstformand har været udnævnt uafhængigt af regeringer, og så Miljøperspektivet, der er et produkt af forhandlinger mellem regeringer og derfor naturligt nok er blevet knap så vidtgående som Brundtland-rapporten.

Begge tekster blev drøftet på FN's 42. generalforsamling i 1987, og i en drøftelse på et særligt møde den 19. oktober 1987 kom statsministeren med et indlæg på de 12 EF-landes vegne.

På den 42. generalforsamling lykkedes det at få vedtaget resolutioner om begge tekster med enstemmighed. Også på denne front har Danmark været aktivt, idet vi sammen med de øvrige nordiske lande udarbejdede de udkast til resolutioner, der har dannet grundlag for det, der nu er vedtaget.

Ifølge de to resolutioner skal de to tekster, altså Brundtland-rapporten og Miljøperspektivet, nu sendes til alle relevante led i FN-systemet, for at disse organisationer så kan tage stilling til teksternes anbefalinger, og organisationerne skal herefter rapportere tilbage til FN's generalforsamling, sådan at der bliver mulighed for at sikre, at de forskellige led i FN-systemet tager anbefalingerne alvorligt og behandler dem seriøst.

Hvorfor har regeringen gennem de forløbne år engageret sig så meget i denne sag? Jo, det har vi, fordi vi har været overbeviste om, at der på globalt plan bør gøres en større indsats for på den ene side at søge at mindske fattigdommen i den tredje verden og fremme den økonomiske udvikling i alle lande og på den anden side at forfølge dette mål på en måde, der ikke skader miljøet og de naturressourcer, som jo er grundlaget for fremtidig økonomisk udvikling.

Der har nok længe eksisteret en erkendelse af, at udviklingen ikke altid befandt sig på det

rette spor, men at der manglede en grundlæggende analyse af situationen, og at der manglede overordnede anbefalinger, som ville kunne følges med det formål at få rettet op på situationen. Denne analyse og disse anbefalinger har vi så nu.

Som jeg tidligere har gjort rede for her i Folketinget, er et af Brundtland-rapportens centrale budskaber princippet om bæredygtig udvikling. Det er den udvikling, der tilfredsstiller den nuværende generations behov uden at mindske fremtidige generationers muligheder for at tilfredsstille deres behov. Rapporten og dens budskab gælder alle regioner og alle lande, rige såvel som fattige, industrilande såvel som udviklingslande, og vi er nu nået til det stadium i processen, hvor hver enkelt regering må overveje, hvordan anbefalingerne i de to nævnte tekster kan inspirere til justering af den nationale politik, sådan at princippet om bæredygtig udvikling i højere grad bliver efterlevet i praksis.

Under den bistandspolitiske debat, vi havde i Folketinget i maj sidste år, koncentreredes en væsentlig del af debatten om miljø og udvikling, og udgangspunktet dengang var bl.a. Brundtland-rapporten. I den redegørelse, jeg gav, orienterede jeg Tinget om planerne for udarbejdelsen af en miljøhandlingsplan på bistandsområdet. Det var jo et initiativ, som modtog bred støtte, og som også blev afspejlet i den dagsorden, Folketinget vedtog den 21. maj 1987.

Første del af denne handlingsplan, den overordnede strategi, er færdigudarbejdet og sendt til Folketingets medlemmer forud for vores debat her i dag. Udarbejdelsen af planens anden del om integrering af miljøhensyn på sektorniveau er påbegyndt, og den samlede handlingsplan forventes at kunne foreligge inden udgangen af dette år.

Handlingsplanens første del taler jo for sig selv, og jeg skal ikke her i detaljer gennemgå dens indhold, som er resultatet af et samarbejde mellem Danida, visse kontorer i andre dele af Udenrigsministeriet, repræsentanter for Miljøministeriet og eksterne fagkyndige eksperter.

Strategidelen har endvidere været genstand for drøftelse i en meget bred kreds af repræsentanter for private organisationer, forskningsinstitutioner og erhvervslivet...